

GŁOS POMORSKI

Nr. 266 — Rok 3.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 15000 mk.

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 472 000 mk., przedpłata na poczet z odnośnikiem do domu miesięcznie 484.000 mk. — pod opaską w Polsce i do Gdańska 500.000 mk., do Niemiec 580.000 mk. polskich lub ich wartość walutowa, do Francji 5,— iro., do Anglii 0,8 shilling, do Stanów Zjednoczonych 35 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Rękopisów nadoszanych nie zwraca się.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy, Grudziądz, Bank Związku Sp. Zarobk. Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz. — P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział, w Poznaniu nr. 201193 Miejsce płatności wykonania: Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-tamowej 10.000 mk., w dziale reklamowym na stronie 13-tamowej przed tekstem 50.000 mk., wśród tekstu 35.000, za tekstem 25000 mk., dla W. M. Gdańska obowiązują te same ceny, dla Niemiec dochodzi 150% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki, płatne w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — **Rachunki** są natychmiast płatne, w razie zwłok dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące, skreślając wszelkie rabaty. — **Administracja nie przejmie odpowiedzialności**, za terminowe umieszczenia ogłoszeń

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, środa, dnia 21-go listopada 1923.

Telefon nr. 50 i 51.

Kiedy Erhardt rozpocznie walkę?

Naródniemiecki znajdzie się w obliczu klęski głodowej. Erhardt zapowiada jednolity front zbrojny przeciwko Francji.

Kiedy Erhardt zamierza rozpocząć walkę?

Wiedeń, 19. 11. (Pat.) „Der Morgen“ donosi za szwedzkim dziennikiem „Sud-Svenska Dagesbladet“ wywiad korespondenta tego dziennika z Erhardtem.

Na pytanie, kiedy Erhardt zamierza rozpocząć walkę, odpowiedział on:

Terminu u nie da się ustalić. Walka wyłoni się sama przez się w najbliższym czasie. Gdy naród niemiecki znajdzie się w obliczu klęski głodowej, wynikną w całym kraju niepokoje. Wówczas my wkroczymy i zaprowadzimy porządek.

Na pytanie, co się stanie w razie interwencji Francji, Erhardt odpowiedział: Jeżeli Francja podejmie jakiegokolwiek kroki, wówczas stanie ona wobec kraju, który przed niczem cofać się nie będzie. W wypadku takim pokój światowy będzie poważnie zagrożony. Gdy wybijie godzina, wówczas znajdzie się i dostateczny materiał ludzki i broń potrzebna.

Naród niemiecki stanie wtedy jednomyślnie przeciwko wspólnemu wrogowi, t. j. przeciwko Francji.

Stresemann niewyda już ani feniga na podtrzymanie oporu w Ruhrze.

Utworzenie dyrektorjatu w Niemczech wywołuje groźne komplikacje.

Berlin, 19. 11 (Pat) We wczorajszej swej mowie kanclerz Stresemann poruszając sprawę zagłębia Ruhry, oświadczył, iż rząd Rzeszy nie może w dalszym ciągu wypłacać zapomóg ludności zagłębia, ponieważ pociąga to za sobą wielkie wydatki, dochodzące do 300 milionów marek rentowych miesięcznie.

Suma ta wyczerpałaby w ciągu kilku miesięcy kredyt Rzeszy, doprowadzając do nowej katastrofy finansowej. Odpowiedzialność za to — mówił Stresemann — spada na Francję.

Przechodząc do omówienia stosunku rządu Rzeszy do Saksonji i Bawarii, zaznaczył kanclerz, iż sytuacja w Bawarii nie zagraża życiu lub mieniu obywateli, wobec czego rząd Rzeszy nie ma podstaw do interwencji.

Cała odpowiedzialność za ostatni zamach spada na jego przywódców.

W dalszym ciągu kanclerz Stresemann ostrzegł przed utworzeniem dyrektorjatu, z którego z osobistości, atojących poza parlamentem, uważając, iż narażałoby to Rzeszę na niebezpieczeństwa wewnętrzne i zewnętrzne.

Stresemann prowokuje Francję.

Stresemann, chełpi się, iż udało mu się poróżnić Francję z jej sprzymierczami.

Wiedeń, 19. 11. (Pat.) „Sonn- und Montagszeitung“ donosi z Berlina: Kanclerz Stresemann wygłosił wczoraj na posiedzeniu frakcji niemieckiej partji ludowej mowę, w której zażądał dla siebie votum zaufania.

W wywodach swoich kanclerz zaznaczył, że czyniono mu zarzut z tego powodu, iż rozpoczął rokowania z Francją.

Jednakże — mówił kanclerz — rokowania te muszą być prowadzone nawet, gdyby nie miały one widoków powodzenia.

Wszystkie kroki rządu niemieckiego bądź to natury politycznej, bądź dyplomatycznej, przyczyniły się do celowego współdziałania obu państw anglosaskich.

Dzięki temu nastąpiło odsunięcie się Włoch od ich sąsiada oraz chwytne stanowisko Belgii. Następstwem tego jest sytuacja, w jakiej się znalazła Francja.

W sytuacji tej — zaznaczył Stresemann — Francja nie potrafi wytrwać przez czas dłuższy.

Okres obecny ma wszelkie znamiona gorączkowego okresu przejściowego.

Kanclerz nie może czynić nadziei, aby w Niemczech w najbliższych dniach nastąpiła poprawa sytuacji.

W dalszym ciągu swej mowy kanclerz sprezyzował stanowisko rządu wobec zagadnień aktualnych i podkreślił, że gabinet widzi się zmuszony odrzucić dalszą międzysojuszniczą kontrolę wojskową w Niemczech.

Francja — zaznacza kanclerz — zażąda od nas praw depodrobnie wydania Kronprinza. Żądanie to oczywiście odrzucimy.

Mowę kanclerza przyjęto burzliwymi oklaskami, poczem uchwalono votum zaufania 206 głosami przeciw 11.

Konferencja Ambasadorów nie pozwoli na tajne zbrojenia w Niemczech.

Paryż 19. 11. (PAT). Na dzisiejszym posiedzeniu Konferencji Ambasadorów osiągnięto porozumienie w sprawie podjęcia działalności międzysojuszniczej kontroli wojskowej w Niemczech. Narady w sprawie powrotu b. następcy tronu do Niemiec trwają.

Rezultaty głosowania do Sejmu Gdańskiego.

(Od naszego korespondenta).

Gdańsk, 19 listopada.

Gdańsk niezwykle się ożywił podczas wyborów.

Plumy ludzi wyległy na ulicę.

Stonocznymi i pogodny dzień sprzyjał masom, przelewającym się przez główne ośrodki miasta. Agitacja przedwyborcza, rozpoczęta w sobotę wieczorem, w niedzielę doszła do zenitu.

Wyslanicy różnych partji, agitatorzy, wszystko to w gorączkowym ruchu spieszyło przez miasto, w ostatniemi kaptując niezdecydowanych, lub łapiąc nieswiadomych.

Nacjonalisci rozwinęli cały swój aparat agitacyjny. — Ściągnęli do urn wyborczych kogo się tylko dało: zgrzybiałych starców, schorzałe kobiety, nawet takich, którzy nie mieli prawa głosu.

Niestety ze strony polskiej nie można było zaobserwować tak wielkiego zainteresowania, do tej wielkiej akcji przedwyborczej.

Nawet tu, w obliczu niemieckiego niebezpieczeństwa wyborcy - polacy nie umieli się wnieść ponad interes osobisty, prywatny.

Wielu można było zanotować takich, którzy głosowali na listę centrowa, ze względów np. takich, że lista wyborców polaków i układ na niej osób, nie odpowiadał sympatjom danego wyborcy.

Z ogólnej liczby podanych głosów 161.124 przypadło na poszczególne partie mandatów:

Nacjonalist. partję niemiecką wybrano 33 posłów.

Zjednoczona partję socjalist. — 29 posłów.

Gielda pieniężna * dnia 20 listopada

Złoty polski	320 000
Marka niemiecka	0 00000
Dolary Stanów Zjedn.	2.175.000
Franki francuskie	118.000
„ belgijskie	36.200
„ szwajcarskie	375.000
Funt szterling ang.	9.200.000
Liry włoskie	87 000
Guldeny holenderskie	800 000
Korony szwedzkie	565.000
Korony duńskie	364.000
Korony norweskie	512.000
Korony czeskie	62.000

Zjednoczenie urzędników, pracowników i robotników — 3 posłów.

Centrowców — 16 posłów.

Rybaków — 1.

Niemiecką partję postępową — 8.

Komunistów — 11.

Niemiecko-społeczną — 7.

Niem. Gdańską partję ludową — 6.

Polaków — 5.

Brieskorna wybrano posłów.

Brieskorna — nie wybrane żadnego posła.

Lokatorów — 1.

Rozbite głosy — nic.

Oblicze Sejmu gdańskiego.

Grudziądz, 20. listopada.

Rezultaty wyborów do Sejmu gdańskiego bynajmniej nie wskazują, aby mógł nastąpić nowy kurs w polityce Wolnego Miasta względem Polaków-Gdańszczan; również nie wskazuje, że nastąpi zwrot w ustosunkowaniu się Gdańska do polski.

Kurs nadal będzie panował ten sam.

To jasne, a wymową tego jest wynik wyborów.

Sejm gdański podzielił się mniej więcej na trzy podstawowe ugrupowania pod względem siły liczebnej nieomal, że równorzędne.

Opozycja rozporządza 45 głosami: (socjaliści, komuniści, Polacy).

Partja śródka liczy 35 mandatów.

Prawica posiada 40 mandatów.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że jeźyczek u wagi — centrum skłaniać się będzie raczej do prawicy, co stanowi, że w Gdańsku zapanuje nadal ten sam system rządów.

Co do listy polskiej, to wyszła ona z walki wyborczej o dwa mandaty uboższa.

O przyczynach osłabienia się polskich w Gdańsku pisaliśmy w wczorajszym numerze, jednakże wypadła nam jeszcze stwierdzić, że ani pierwotna liczba mandatów do Sejmu gdańskiego, ani teraźniejszy wynik wyborów, nie jest bynajmniej wykładnikiem siły żywiołu polskiego.

Moglibyśmy, powinniśmy wybrać o wiele więcej posłów.

Dlaczego tak się stało?

Za „Gazetą Gdańską“ podajemy przyczyny naszej klęski, które leżały zarówno w sferze naszych właściwości polskich, jak i w warunkach natury od nas niezależnej:

„Więc lista wyborcza była bardzo nieszczęśliwie ułożona, zawierała cały szereg niedopuszczalnych, wprost karygodnych braków i luk, dużo nazwisk, które się nie powinny na niej znajdować, a brakowało kandydatów, gwarantujących zdobycie pokaźnej ilości głosów.

Dalej agitację już w samem założeniu postawiono fałszywie, a przeprowadzono ją pod każdym względem niedbale, nawet w wielu wypadkach — wprost skandalicznie: widać było, że wzięli się do tego ludzie najzwyklej niepowołani, a pozatem jednostki nie rozporządzające niezbędnymi kwalifikacjami mniściami, aby skutecznie kierować tak skomplikowaną maszyną, jak wyborami.

Wreszcie wskutek klauzul § 33 konstytucji dużo Polaków nie mogło się naturalizować, dalej mieliśmy formalny najazd niemieckich optantów, no i głosowali nienprawieni do tego“.

Bądź co bądź, trzeba przyznać, żeśmy wyszli z wyborów do Sejmu gdańskiego o dwa mandaty ubożsi.

Ale nie to stanowi powód do smutnych refleksji. właściwie należy nam się głęboko zastanowić nadtem, że reprezentacja polska w Sejmie gdańskim ani poprzednia ani obecna nie jest wykładnikiem naszej siły.

Czas klęski należy wyzyskać nie do smutnych rozważań ale do realnej akcji na przyszłość.

Zjazd oficerów rezerwy w Poznaniu potępia politykę w wojsku.

Za rozwiązaniem Strzelca i P. O. W. — Ogólny protest oburzenia z powodu wypadków krakowskich.

(Od naszego korespondenta.)

Poznań, 19 listopada.

W Poznaniu odbył się w niedzielę ubiegłą zjazd oficerów rezerwy, aby podnieść swój ważki głos w obronie świętych hasel żołnierza polskiego.

Był to zbiorowy

wyraz oburzenia

z powodu krwi przelanej w Krakowie. —

Mocne słowa grzmiały pod adresem tych, którzy nie bacząc na mundur wojskowy, ręce swe kalają brudną agitacją wywrotową.

Świętem oburzeniem grzmiały przemówienia naszych oficerów rezerwy.

Podnieśli oni wysoko sztandar obowiązku Żołnierza i Obywatela — a dla wyrzutków społeczeństwa, dla gloryfikatorów zbrodni krakowskiej, dla komunistów, ośmielających się przebierać w nasz mundur polski — znaleźli jeden jedyny okrzyk —

Precz z Armii!

Pod sąd!

Po uroczystej Mszy św. w kościele farnym członkowie Zjazdu wyruszyli w pochodzie przez ulice miasta z orkiestrą na czele do sali Apollo, w której nastąpiło

otwarcie Zjazdu.

Na estradzie zasiadli członkowie prezydium z generałem Raszewskim na czele, wojewoda Bniński, posłami, przedstawicielami różnych organizacji. Zjazd otwiera prezes Związku Oficerów Rezerwy Z. Z. Rzeczypospolitej major Chłapowski.

Major Chłapowski na wstępie, otwierając Zjazd, wniósł okrzyk:

— Najjaśniejsza Rzeczpospolita Polska niech żyje! Prezydent Rzeczypospolitej niech żyje!

Zebrani zrywają się z miejsc. Z tysiąca piersi wznosi się okrzyk, jak huragan:

— Niech żyje!

Prezes Związku Oficerów Rezerwy mówi o ciężkich opresjach, w jakich znajduje się państwo. Wskazuje na potrzebę gotowości bojowej całego społeczeństwa. Oficer rezerwy powinien się uważać za pozostającego ciągle na służbie, gotowego każdej chwili do wykonania rozkazu.

Wypadki krakowskie ukazują w całej ohydze chorobę, która toczy organizm Polski. W Krakowie, stolicy Polski

połała się krew

żołnierza polskiego. Nie na froncie, nie w bitwie z wrogiem, ale na ulicach polskiego miasta od kul bratobójczej.

Tej strasznej zbrodni trzeba spojrzeć w twarz tak, jak na żołnierza wypadła.

Hołd pamięci oficerów i żołnierzy, którzy zginęli na ulicach polskiego miasta, w obronie Państwa! Hołd tym

bohaterom, którzy z wojny z wrogiem zewnętrznym wyszli cało, ale w wojnie z wrogiem wewnętrznym oddali w ofierze Ojczyźnie swoje młode życie.

Zebrani wysłuchają tych słów w poważnym milczeniu, stojąc przez dłuższą chwilę.

Następnie przemawia gen. Raszewski:

— My, żołnierze aktywni, musimy się trzymać z dala od polityki. Żołnierz, który politykuje, jest złym żołnierzem. Żołnierz winien słuchać rozkazów. W Polsce jest źle, bo polityka przedostała się między aktywne szeregi. To źle musi być usunięte.

— Walka na froncie wewnętrznym — mówił gen. Raszewski — jest dzisiaj taką samą

walką o wolność

i całość Polski, jak walki z nieprzyjacielem zewnętrznym. Do walki tej stanęło całe społeczeństwo zdrowe i pragnące ułatwienia Rządowi prac nad wyrowadzeniem Polski z chaosu, w jakim grzęzła przez lat kilka.

Dzisiaj, kiedy Polska znajduje się na drodze do uzdrowienia skarbu, wróg wewnętrzny wyęta wszystkie siły, aby do naprawy tej niedopuszczyć. Walka idzie zatem o śmierć lub życie Polski. W tej walce nie może zabraknąć oficera rezerwy.

Po całym szeregu przemówień Zjazd uchwalił rezolucje następującej treści:

„Zgromadzeni w Poznaniu w dniu 18 bm. oficerowie rezerwy Ziemi Zachodniej Rzeczypospolitej Polskiej na walnym zebraniu, uchwalamy wobec smutnych i bolesnych wypadków w dniu 5 bm. w Krakowie wyrazić cześć dla poległych i rannych żołnierzy, których krew przelano na ulicach, w chwili, kiedy stanęli w obronie Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej. Zarazem

wyrażamy pogardę

dla tych, którzy w swej zbrodniczej zuchwałości w krwi tej umaczali ręce. My, oficerowie rezerwy Ziemi Zachodniej Rzeczypospolitej Polskiej zasyłamy do Rządu prośbę o jaknajdokładniejsze śledztwo w tej zbrodni i o najsurowsze ukaranie winnych.

Oświadczamy, że rząd nasz może zawsze liczyć bezwzględnie na naszą współpracę i jaknajdalej posunięte ofiary dla poszanowania praw naszego państwa. Jesteśmy przekonani, że jako wojownicy którzy walczycy na wszystkich krańcach Ojczyzny naszej o wolną i niepodległą Polskę, mamy prawo żądać, aby rząd nie dopuścił więcej do podobnych, jak krakowskie, zbrodni, które państwu i wszystkim obywatelom narodowo myślicy przynoszą nieobliczalne szkody.

Będąc przeciwnikami wprowadzenia polityki do wojska, żądamy rozwiązania P. O. W. i Strzelca, jako organizacji politycznych, a przeto wysoce dla państwa szkodliwych.

Listy z Paryża.

Międzynarod. Organizacja Pracy

odda masom robotniczym cenne usługi.

Wywiad z delegatem polskim Ks. prof. Wóycickim. — Na marginesie V sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy. — Ogólne wrażenie naszego delegata. — Pojedyny słowny dwóch dobrych szermierzy. — Grupa Chr. Dem. Przyszły kongres.

(Od naszego korespondenta.)

Pierwsze pytanie, z którym zwróciłem się do Ks. Aleksandra Wóycickiego, prezesa Sejmowej Komisji Ochrony Pracy, wybitnego działacza Chrześcijańsko-Demokratycznego i profesora Uniw. Lubelskiego, było naturalnie o wrażeniu, jakie wyniósł z V sesji

Międzynarodowej Konferencji Pracy

w Genewie, dokąd pojechał w charakterze drugiego delegata polskiego i przedstawiciela Chrześcijańskich Zw. Zawodowych.

— Wrażenie — oświadczył nam Ks. Profesor — wyniosłem doskonałe. Przekonałem się, naocznie o wartości tej instytucji, stworzonej przez Traktat Wersalski. Wyniosłem głębokie przeświadczenie, że Międzynarodowa Organizacja Pracy odda masom robotniczym całego świata bezcenne usługi. A o to przecież chodzi przedewszystkiem.

Na taką odpowiedź wyznamy, byliśmy przygotowani.

Chrześcijańska Demokracja od początku, a zwłaszcza po Encyklice Leona XIII, stała na stanowisku tworzenia opinii publicznej i oddziaływania strasliwą tą bronią na niesprawiedliwe stosunki robocze.

Opinie publiczna

zaś przedewszystkiem tworzą instytucje, w których przedstawiciele obydwu klas przy pośrednictwie czynnika neutralnego, jakim jest rząd, mogą się spotkać, porozumieć i zdania swoje uzgodnić.

Jeżeli chodzi o Międzynarodową Organizację Pracy, jest ona właśnie taką naczelną instytucją, górującą nad wszystkimi innymi podobnymi krajowymi swym międzynarodowym charakterem, doбором ludzi, w niej uczestniczących i autorytetem, przyznanym jej przez Traktat Wersalski.

Ks. Profesor mówił nam

następnie o pracach 5-tej Międzynarodowej Konferencji Pracy, wyrażał się z uznaniem o wynikach prac komisyjnych które pozwoliły ustalić tezy ustawy o inspekcji pracy, cytował wnioski i rezolucje, które już poprzednio w listach naszych zamieściliśmy.

Zapytujemy z kolei o nastrojach wśród delegacji robotniczej, w związku z konfliktem, jaki miał miejsce pomiędzy p. Jauhaut, przedstawicielem Amsterdamskiej

Międzynarodówki a p. Rossoni, przedstawicielem faszystowskich związków zawodowych.

— Ciekawy to był obrazek, mówił nam Ks. Profesor, kiedy po przemówieniu tego wytrawnego działacza

jakim jest p. Jauhaut,

który młotał gromy na faszyzm, zabrał głos młody, sympatyczny sekretarz gener. faszystowskich związków zawodowych i w tonie niezwykle swobodnym, nawiązując do tytułu swego przeciwnika rozbrajał „mon cher Jauhaut“ (mój drogi Jauhaut) zadawał cios po ciosie marksyzmowi, udawadniając że jest niekonsekwentny, że na Międzynarodowej Konferencji nie on, ale Jauhaut właśnie nie powinien, według zasad Marksa, się znajdować i że faszystowskie związki zawodowe wyznaczające hasło nie walki, lecz spokoju pomiędzy klasami społecznymi są przedewszystkiem powołane do reprezentowania robotników włoskich na konferencji, której celem jest osiągnięcie pokoju społecznego w świecie całym. Przemówienie delegata faszystów spotkało zostało przez prasę socjalistyczną całego świata zgodnym wybuchem rozdrażnienia.

W piśmie francuskich

„Le Peuple“, „Le Populaire“ udzielono polemice z p. Rossonim więcej miejsca niż samej konferencji. Uważaliśmy więc za stosowne naocznie świadka tego pojedynku słownego o wrażenia, jakie odniósł na jego marginesie, zapytać.

Jakie wrażenie odniósł Ks. Profesor z udziału w pracach 5-tej Międzynarodowej Konferencji Pracy delegatów, należących do kierunku Chrześcijańsko-socjalnego, zapytujemy na zakończenie.

— Chrześcijańska Demokracja z roku na rok coraz liczniej na Międzynarodowych Konferencjach jest reprezentowana, co jest

wymownym dowodem

wzrastania jej wpływów i znaczenia. W tym roku kilkunastu delegatów, w tem Belgia (p. Paweł) Holandia (p. Nanta), Włochy (dr. Valense), Niemcy, Kanada (p. Delile), Austria (Spalowsky), Węgry itd., wysyłały delegatów, należących lub sympatyzujących z Chrześcijańską Demokracją.

Grupa ta odbyła kilka wspólnych posiedzeń i wypracowała szereg dezyteratów, z którymi zwróciła się do p. Alberta Thomas'a, dyrektora Międzynarodowego Biura Pracy.

P. Albert Thomas

urządził nawet na ich cześć bankiet, na którym wniósł toast na pomyślny rozwój ruchu Chrześcijańsko-Socjalnego.

Podczas tego bankietu miałem sposobność rozmawiania dłużej z p. Thomas, który wypytywał mnie o Polskę z dużym zainteresowaniem.

Rozmawialiśmy zresztą, jak starzy znajomi, ponieważ już raz w życiu spotkaliśmy się w Petersburgu, podczas przejazdu p. Thomas'a do Rosji po rewolucji 1917 roku, za czasów Kiereńskiego.

Dziękujemy serdecznie Księdzu Postowi za garść wrażeń z nami podzielonych, a tak cennych.

Ksiądz profesor, żegnając się, prosi nas o wzniązanie, że p. Albert Thomas szczególnie nacisk w rozmowie położył na udział Polski w przyszłym Kongresie Reform społecznych, który się odbędzie w Pradze w 1924 r.

Z przyjemnością czynimy zadość życzeniom Wielebnego naszego informatora, dodając z naszej strony, że

Kongres ten w Pradze

będzie wspaniałą manifestacją na rzecz kierunku, który pragnie niesprawiedliwości i nierówności społeczne wyrównać na drodze prawodawczej i administracyjnej, tak zwanej interwencji państwowej. Na Kongresie tym Polska, która ustawami dotychczasowymi o urlopach płatnych, przymusowym ubezpieczeniu itp. jak i zapowiedzią nowych, szczególnie wobec piastowania tek! Ministerstwa przedstawiciela Chrześcijańskiej Demokracji i wyraźnie weszła na tę drogę, powinna być licznie reprezentowana. Należy się jej to z tytułu jej prac i zamiarów.

„Nie będzie Polska barjerą.“

Grudziądz, 20 listopada.

W Moskwie od dłuższego czasu trwało pewne zaniepokojenie co do biegu wypadku wewnątrz Polski

Genjalne głowy bolszewickich polityków nie pozbyły się myśli o „powszechnym panowaniu komunizmu“, o tem wcieleniu raju na ziemi, a właśnie Polska i jej „Cud Wisły“ był jednym z pierwszych przyczyn — które zmusiły bolszewików poniechać, a przynajmniej odłożyć — ten „genjalny“ projekt.

Ale ciągle, ciągle siedzą.

Może dziś, może jutro! —

Wszak mamy w Polsce swoich agentów, propagatorów naszych myśli!

A pomimo tego Polska idzie konsekwentnie ku normalnej egzystencji.

Nic dziwnego, że wśród bolszewików zaniepokojenie z każdym dniem wzrasta.

A co zatem idzie, polscy komuniści mocno musieli popaść w niełaskę u swych „mistrzów“, którzy jako bujne o wschodnim temperamentem natury; niejednokrotnie dawali uczuć im swój „niehumor.“

Aż tu najniespodziewaniej w świecie przyszły wypadki krakowskie i... głos ulgi wydarł się z ust bolszewickich „ideowców“.

A że wypadki krakowskie stają się poważnym atutem w planach ekspansji bolszewickiej świadczą o tem tryumfalne fanfary w prasie bolszewickiej.

Na pierwszej stronie moskiewskich „Izwestij“ olbrzymie tytuły: „Walka w Niemczech“ i „Wrzenie w Polsce.“

W telegramach z Polski naturalnie rozdmuchano do niebyszałych rozmiarów, pełne kłamstw, wieści o „walce krakowskich robotników z rządowymi wojskami.“

Ogólna jednak uwaga zwraca artykuł niejakiego F. Kohna p. t. „Nie będzie Polska barjerą.“

Naturalnie!

Jest to marzenie bolszewickie, które wcielają w życie nasi socjaliści swymi antypaństwowymi wystąpieniami, swem podrywaniem ładu i pracy sanacyjnej w Polsce.

Kto pisze powyższy artykuł?

Oto „specjalista“ od spraw polskich w rządzie czerywonym, znany członek bolszewickiego „rządu polskiego“, który już pod Radzyminim w roku 1920 był gotów do zaprowadzenia „czerezyczaiki“ w Warszawie.

Okrutna radość podrzuca p. Kohnem, radość, która mu znów pozwala widzieć siebie jako pana w „bogatej ziemi polskiej.“

„Po dłuższym zaciszu w Polsce — pisze pan Kohn — nadchodzą znowu wieści, wskazujące poprzednią rewolucyjno-bojową siawę polskiego proletariatu.“

PPS. została więc w oczach bolszewików „zrehabilitowana“ — napadem na wojsko narodowe, na policję polską!

Tak została zrehabilitowana w oczach bolszewików, ale z drugiej strony, nigdy może więcej nie zdyskredytowała się w oczach narodu.

Dzisiaj nawet ci, którzy wierzyli, jak w świętość, w czystość idei lewicowców, zobaczyli obecnie, że to błąd, że pod pokrywką pięknych słów, kryje się zdrada.

Jeśli się nie ukarze dziś przykładnie tych, którzy podnieśli bratobójczą walkę, to ta Rosja — tak jawnie przyznająca się do współnoty dążeń — maluczko, a spróbuje posunąć z roku 1920.

A więc uwaga! — Polska musi być barjerą!

Migawki polityczne.

Pan Piłsudski milczy.

List otwarty K. H. Rostworowskiego do Marsz. Piłsudskiego obudził niezmiernie zainteresowanie. Kraj cały przez kilka dni zostawał pod silnym wrażeniem i dołd go omawia. Prasa (z wyjątkiem lewicowej, która o nim milczy) przedrukowała go w całości lub w urywkach i podkreślając jego rzeczowe, pełne kurtoazji wzglę-

dem p. Marszałka stanowisko wyraża przekonanie, że p. Piłsudski w interesie własnym zechce odpowiedzieć; milczenie byłoby bowiem potwierdzeniem kursujących podejrzeń: „Ze się opinia w tym wypadku nie myli, świadczy m. in. poznański organ NPR. „Prawda“, która niedawno pisała:

„Smiało można powiedzieć, że to wielkie Imię (Józefa Piłsudskiego), dało zwycięstwo ludowi krakowskiemu.“

Echa tragedji krakowskiej.

„Niech żyje front socjalistyczno-bolszewicki!“

P. P. S., która z taką cyniczną szczerością przyznała się, że bolszewicki zamach w Krakowie to jej dzieło, z którego jest dumna, sprawiła ogromną radość komunistom. Kom. Centr. Kom. Partji Rob. Polski wydał dwie odezwy w których — podobnie jak „Naprzód“ — uderza w bęben triumfu. „Dwa pułki piechoty — woła — złożyły (!) broń i wydały ją w ręce proletariatu, a robotnicy obsadzili Ratusz (!) i objęli władzę nad miastem...“

Słowem PPS. i partja komunistyczna spotkały się i uściśliły sobie dłonie nad zwłokami pomordowanych w bestjałski sposób ułanów. To też komunistyczna odezwa kończy tryumfalnym okrzykiem: „Niech żyje jednolity front walki! Niech powstanie Komitet Akcji! Niech powstanie milicja ogólnorobotnicza!...“

Tak cieszą się komuniści z dzieła pepesowców. Zresztą — mimo „rodziny sporów“ — i jedni i drudzy dążą zgodnie do wspólnego celu: zatopienia Polski w morzu anarchii.

Czerwony kret podkopyje się pod barjerę polską.

Bolszewicy chcą podać rękę rewolucjonistom niemieckim.

Ryga, 18 listopada.

Wychodzący w Rewlu dziennik rosyjski „Poslednia Izwiestia“ poświęca dłuższy artykuł wstępny robotniczo-bolszewickiej w Polsce.

Dziennik ten mówi:

„Czerwony kret, przekopujący korytarze do rewolucji niemieckiej, głęboko podkopał się pod barjerę, leżącą na jego drodze.“

Następnie artykuł szczegółowo opisuje ostatni wybuch w cytadeli i przedstawia jego znaczenie dla bolszewików:

„W zrozumieniu całego znaczenia bezpośredniej komunikacji z Niemcami bolszewicy przygotowują całkowite wysadzenie w powietrze dzielącej ich od Niemiec, polskiej barjery.“

W prasie sowieckiej już na drugi dzień rozpoczęła się kampania agitacyjna.

Gazeta mówi tu o znanych artykułach „Prawdy“ moskiewskiej, skierowanych przeciwko Polsce:

„Nie może być w danym przypadku żadnej wątpliwości, że wysadzenie w powietrze składów we Warszawie i rozdmuchiwanie wewnętrznych narodowych i gospodarczych sprzeczności państwowości polskiej, jest to plan metodycznie przeprowadzony rękami czerwonych podpalaczy.“

Bolszewicy podrzucają z całych sił materiały palne w tlejący pożar Niemców, rozwijają jednocześnie obrzmiałą konspiracyjną robotę dla rozsadzenia od wewnątrz państw, stojących na drodze bezpośrednich ich stosunków z Niemcami.

Ośrodkiem oparcia barjery państw ościennych, zbudowanych przez traktat wersalski dla odcięcia Niemiec od Rosji sowieckiej jest Polska.“

Czy znajdzie się żelazna miotła na żydów — kolejarzy?

Grudziądz, dn. 20 listopada.

Jeden z najważniejszych działów naszej gospodarki — kolejnictwo zażydzone jest do tego stopnia, że nasuwa się obawa, iż w niedługim czasie wezmą w pacht cały zarząd i ruch kolejowy.

Niebezpieczeństwo jest wielkie. Sytuację tę warto rozważyć, nad nią się zastanowić i stąd wyciągnąć daleko idące konsekwencje.

Szczególniej stan groźny w tym względzie przedstawia się na kresach wschodnich.

I tak stwierdzono już, że w wileńskiej dyrekcji kolejowej dostawcami są żydzi, którzy od rządu podostawiali ongiś ogromne zaliczki, za które zdążyli nabyć wiele majątków.

Nie lepiej dzieje się w dyrekcjach kolejowych w Stanisławowie i Lwowie.

I tu pracują żydzi w ten czy inny sposób w działach, które posiadają charakter handlowy.

Dalej widzimy na zagranicznych placówkach ministerstwa kolei w Wiedniu naczelnika inżynierji L. oewentrona oraz Wasserstroma.

Na Górnym Śląsku figuruje Kropf, w Gdańsku Mossing, Friedlein.

Nie dosyć na tem, najważniejsza rzecz to, że żydzi w kolejnictwie polskiem wywierają wpływ na zamówienia robione zagranicą i tym się w wielkiej mierze tłumaczy nasze kłopoty finansowe, że zamówienia wagonów i różne zakupy zagranicą zwiększają zapotrzebowanie obcej waluty, na czem tylko żydzi korzystają.

Rząd winien baczniejszą zwrócić uwagę na tę gospodarkę, zabagnioną i zaśmieconą przez żydów, którzy są pozostałością dawnych lewicowych rządów.

P. minister Nosowicz niech dobrze się rozejrzy w podległym mu resorcie i użyje żelaznej miotły.

Z ostatniej chwili.

Zatarg francusko-angielski.

(Telegram „Głosu Pomorskiego“)

Paryż, 20 listopada.

Nieporozumieniu francusko-angielskiemu poświęca cała prasa francuska artykuły wstępne. Pisma podkreślają, że chodzi o cały ład polityczny, ustanowiony przez wspólne zwycięstwo tych wszystkich narodów, którym to zwycięstwo zachowało lub zwróciło niepodległość.

Sytuacja niewątpliwie jest krytyczna. Decyzje, jakie Konferencja Ambasadorów poweźmie dziś w spra-

wie rozbrojenia Niemiec i powrotu Kronprinza, zadecydują o przyszłości francusko-angielskiej współpracy.

Nie ulega wątpliwości, że jeśli Franja nie uzyska satysfakcji, to poweźmie nowe sankcje z Belgją lub bez Belgji.

W kołach politycznych Paryża bardzo komentują fakt, iż „Temps“ wystąpił z artykułem wstępnym, ostrzegającym przed nadmiarem gwarancji i twierdzącym, że Franja nie może jednocześnie być przeciwko W. Brytanji i przeciwko Niemcom.

O polepszenie komunikacji portowej między Polską a Stan. Zjedn.

Warszawa, 19. 11. (Pat.) W dniu 18 listopada odbyła się w Ministerstwie Poczty i Telegrafów konferencja w sprawie polepszenia komunikacji pocztowej między Polską a Stan. Zjedn. W szczególności został omówiony ruch pocztowy listów i paczek oraz wymiana przekazów pocztowych.

Witos wstrzymał przyjmowanie kandydatów na funkcyjarszysy państwowych.

Warszawa, 19. 11. (Pat.) W związku z niedawno zapadłą uchwałą Rady Min., premier Witos polecił wstrzymać aż do ostatecznego ustalenia etatów na rok 1924 przyjmowanie kandydatów na funkcyjarszysy państwowych w służbie administracyjnej, kolejowej i pocztowej. Dalej polecił p. premier, aby w okresie przeprowa-

dzania obecnie redukcji w razie niezbędnej potrzeby obsadzenia wakujących stanowisk i posad, obsadzono je funkcyjarszysami podległymi redukcji w obrębie samego resortu, a w razie ich braku funkcyjarszysami podległymi redukcji w innych resortach przy zachowaniu obowiązujących w tym względzie przepisów.

Zabiegi Niemiec około pożyczki w Ameryce.

Pożyczka ma osiągnąć wysokość półtora miljarda dolarów.

Wiedeń, 19. 11. (Pat.) „Neue Freie Presse“ donosi z Berlina, że kanclerz Rzeszy w swej jutrzejszej mowie w reichstagu zawiadomi reichstag o rokowaniach w sprawie kredytu dla Niemiec.

Kredyt ten ma być udzielony nie przez państwo, lecz przez grupę kapitalistów i konsorcjum niemieckie na czele którego stoi książę Hohenlohe-Ehringen. Pożyczka wyniesie półtora miljarda marek.

Paryż, 19. 11. (Pat.) Donoszą z Londynu: Wedle instrukcji, jakie miał otrzymać ambasador angielski w Paryżu lord Oreve, Anglja ma poprzeć energiczny protest u rządu Rzeszy, jednakowoż nie przyłączy się do zastosowania jakichkolwiek sankcji bądź wojskowych, bądź ekonomicznych. W Paryżu, jak donosi Havas, nie otrzymano potwierdzenia tej wiadomości.

RADOSNA ROCZNICA.

Lwów, 19. 11. (Pat.) Wczoraj odbył się tu piąty uroczysty obchód rocznicy objęcia kolei przez rząd polski.

Władze okupacyjne łamią opór kopalni...

Kobienca, 19. 1. (Pat.) We wszystkich kopalniach zagłębia Mozy aż do Akwizgranu zawarto porozumienie z władzami okupacyjnymi. Jedyne kopalnie położone na lewym wybrzeżu Mozy na pograniczu strefy angielskiej odmówiły przystąpienia do układów.

JUGOSŁOWIANIE W KRAKOWIE.

Kraków, 19. 11. (Pat.) Wczoraj o godz. 9.45 przybyła do Krakowa wycieczka posłów jugosłowiańskich w liczbie 35 z wiceprezesem izby Bakicem na czele.

Rzeczy ciekawe.

Niezwykłe rekordy amerykańskie

Sława rekordów tancerskich nie daje widocznie spać żadnym stworzeniom nowych, dziwacznych rekordów, amerykańskom.

Bo oto z Montrealu (w Kanadzie) donoszą o pewnym jegomościu, mocnym w nogach, który zdobył rekord piechura, spacerując po ulicach miasta w ciągu 42 godzin, zasnął przytem i szedł dalej śpiąc, dopóki nie upadł.

Aby zaś podtrzymać sławę Chicago, jako miasta rekordów, niejaki mr. Kilbane, stanąwszy do konkursu gwizdziarskiego, gwizdał w ciągu 18 godzin i 30 minut, zdobywając w ten sposób, bezwątpienia, rekord światowy w gwizdaniu.

Bardziej sportowym niewątpliwie jest rekord, osiągnięty przez 19-letniego bilardzistę meksykańskiego, Ludwika M. Franco, zwycięzcy w konkursie bilardowym, urządzonym niedawno w Meksyku.

Obiecujący ten młodzieniec grał w przeciągu 57 godzin i 40 minut bez przerwy, osiągnąwszy w tym czasie 5500 punktów, gdy tymczasem najpoważniejszy jego współzawodnik, dotychczasowy meksykański mistrz bilardowy, Rudolf Flores, wytrwał przy bilardzie tylko 52 godziny 30 minut, osiągnąwszy w tym czasie 2500 punktów.

Migawki.

Organizacjomania.

Piękna to rzecz — ta organizacja, ani słowa, — Organizują się akuszerki, stare panny na wydaniu, młodzieńcy, mogą się organizować niemowlęta, cóż to komu szkodzi?

Ustawowych przeszkód niema. I dlatego organizacja pracowników umysłowych rzecz to nieszkodliwa

Ale tego mało.

Każda organizacja musi być celowa. Celowy więc będzie związek zawodowy czy to zecerów, czy bankowców, aptekarzy lub piekarzy, urzędników państwowych itd.

Skąd jednakże i komu wpakował się do głowy pomysł stworzyć i łączyć w dyscyplinę organizacyjną np. takich pracowników umysłowych?

Organizacja podobna z natury rzeczy będzie organizacją o płynnej nomenklaturze.

Ani bowiem szewc, krawiec nie jest pracownikiem wyłącznie fizycznym ani też urzędnik wyłącznie pracownikiem umysłowym.

Pojęcie pracy umysłowej jest rzeczą względną i dlatego dla organizacji pracowników umysłowych oprócz pobłażania trudno mieć jakiegokolwiek względu

W jednym tylko wypadku tłumaczyłbym sobie i zrozumiał organizację umysłową jeśliby ona powstała np. w takim Świecie, gdzieby umysłowo chorzy, łącząc się w związki, proklamowali generalny strajk na tle zawodowym i wstrzymali się demonstracyjnie od noszenia kaftanów, bezpieczeństwa.

Związek umysłowych pracowników jest bezpieczny, nieszkodliwy. Stąd też i nasza w tym względzie daleko idąca pobłażliwość. (ks).

Z dziedziny archeologii.

Okazy sztuki przedhistorycznej.

W 1912 r. Henryk hr. Begouen odkrył w jaskini nad jeziorem Audubert, we Francji (departament Ariège) dwa małe posążki, przedstawiające bizony.

Niezmiernie ciekawe okazy te sztuki człowieka pierwotnego znajdują się w muzeum nauk przyrodniczych w Tuluzie.

Obecnie — jak donoszą dzienniki francuskie — p. Norbert Carteret, student uniwersytetu w Tuluzie, badając bardzo trudne do przebycia łozysko strumienia podziemnego w Saint-artory, dotarł do niewielkiej jaskini i znalazł w niej liczne posążki zwierząt: bizonów, niedźwiadków, tygrysów i lwów, wyrobione z gliny przez ludzi przedhistorycznych. Okazy te są wprawdzie nie tak dokładnie wyrobione, jak bizony z Ariège, ale zato większe, a niektóre z nich okrywa warstwa kryształków wapiennych, co świadczy o ich niezmierniej starości.

Wezwany na miejsce odkrycia hr. Begouen mógł stwierdzić naocznie niezmierną jego wagę dla nauki.

CZY już złożyłeś ofiarę na budowę kościoła w Małym Tarpnie!

O co są oskarżeni posłowie Marek, Bobrowski i Stańczyk.

Warszawski „Kurjer Polski“ donosi: Posłowie socjalistyczni Marek, Bobrowski i Stańczyk, o wydanie których sądowi wpłynęło do Sejmu żądanie prokuratora, oskarżeni są o zbrodnię z par. 65 lit. B. i 73 austriackiej ustawy karnej (wzywianie do oporu przeciwko zarządzeniom władz i udziału w rozruchach).

Oskarżenie przeciwko posł. Markowi opiera się na tem, że na zgromadzeniu w „Sokołach“ miał pouczać kolejarzy, iż na rozkaz mobilizacyjnej mają się zgłosić tylko wtedy, gdy zostanie im udowodnione, że rozkaz czytali.

Dalej miał nazwać militaryzacją zarządzeniem antykonstytucyjnym, do którego nie należy się stosować. Następnie miał oświadczyć w przemówieniu z balkonu Kasy chorych, że jeśli ostatnia próba porozumienia się z rządem nie uda się, wtedy „wy sami będziecie sędziami zbrodniarzy“.

Posel Stańczyk jest przez Prokuratora oskarżony o to, że na zgromadzeniu w „Sokole” nazwał militarystę bandyckim wyrwanym mężem żonom i dzieciom.

Posłowie Bobrowski i Marek obwinieni są również o to, że na podwórzu domu robotniczego, przemawiając do uzbrojonych robotników, wzywali ich do wytrwania i pozostania w domu robotniczym do dyspozycji posteru ze względu na „przewidywane zamachy reakcji i zasadzki.” Wreszcie poseł Bobrowski obwiniony jest o to, że na prośbę sekretarza Izby handlowej, obawiającego się napadu na gmach Izby, wysłał mu dla ochrony kilku uzbrojonych robotników, co dowodzi, że p. Bobrowski kierował rozruchami w Krakowie.

Praktyczne rady.

Nie należy obchodzić urodzin.

Wiek człowieka nie jest kwestją lat, tylko organizmu. Dyrektor amerykańskiego instytutu dla przedłużania życia, dr. N. Lyman Fisk wola z niezwykłym oburzeniem:

— Niepytajcie nigdy o czyjś wiek! To rzecz szkodliwa! Prawodawstwo powinno tego zabronić! Stare panny, które kryją się ze swym wiekiem, mają zupełną rację. To nie próżność, to zupełnie słuszną chęć przedłużenia sobie życia.

Ze nikt nie lubi mówić o swym wieku, to nie zupełnie zmieszane!

Nasz „wiek” to nie kwestja lat, to kwestja stanu organizmu!

Bywają dzieci, które wskazują wszelkie cechy starości, odziedziczone po przodkach.

Metryka nie wskazuje zupełnie naszego prawdziwego wieku. To może uczynić tylko lekarz. Człowiek, który liczy czterdzieści lat, może być w takim stanie zdrowia, że umrze za sześć miesięcy, a inny liczy lat 50 może mieć przed sobą jeszcze 20 lat życia. Który z nich jest więc starszy?

Pytanie o wiek jest przykre nietylko dla kobiet. Gdy ktoś wybije się na jakimś polu publiczność poczyna się interesować: ile ma lat? Sąd oparty na liczbie lat jest zgoła fałszywy. Metryka może podać dzień i rok urodzenia, ale nie późniejszy wiek człowieka.

Dlatego na zapytanie o wiek odpowiadajcie krótko i wężłowo, lekarz zabronił mi o tem mówić.

Uroczyste obchodzenie dnia urodzin powinno być zupełnie zaniechane. Każdy, kto wypytuje się o czyjś wiek, powinien płacić karę. Nie należy nikogo pytać o wiek. Czyż nie jest to samo, jak gdybyś pytał bliźniego swego — Kiedy umrzesz?

Przegląd religijny.

(Nawrócenia w Holandji. Od góry ku dołowi. Pozytywne wykłady religij. A u nas w Polsce?).

Nie od dziś mówi się o katolikach w Holandji i ich akcji jako wzorze. Podkreśla się zwłaszcza ich istotnie apostołskości ducha, który w pewnej dziedzinie przypomina wprost pierwsze chrześcijaństwo.

Dotyczy to wybitnego ruchu konwersyjnego, który katolicy Holandji prowadzą. Zdaje z niego sprawę jego główny propagator O. Ginneken T. J. w ostatnim zeszyt „Stimmen der Zeit”.

Ruch ten zaczął się w roku 1913, referatem dr. Brom'a o „nawróceniu Niderlandów”.

Pod jego wpływem grupa katolików zabrała się do dzieła. Wzięto się naprzód do sfer wyższych, bo do nich najłatwiej było się dostać. Po pewnym czasie i przy pomocy pozyskanych z góry sił „zabraliśmy się — mówi O. G. — do warstw ludowych. Szliśmy od góry ku dołowi i znów od dołu do góry stopniowo. W ten sposób wysłane oddziały spotykały się w środku, w klasach średnich.”

Do sier wykształconych trafiono wykładami, kursami całymi nawet, których się z tamtej strony domagano.

Rzecz charakterystyczna, która czytającego spis tych wykładów, uderza: nie rozwijano zupełnie prawie wiedzy teologicznej, brano wprost z życia, z literatury, postawiono otwarte kwestje, dość nawet dowolnie bez schematu, uwzględniano „kwestje dnia” i odpowiadano na nie po katolicku.

Co uderza dalej, to pewne literackie traktowanie tych kwestji, czasem nawet prawie poetyckie ich ujęcie, ot takie — mówi O. G. — które odpowiada szlachetnemu idealizmowi wykształconego człowieka.

Skutek jest taki, że wykłady musieli powtarzać bez końca, — że się konwersytywów pozyskuje w największych kołach inteligencji.

„Przed kilku laty nie mieliśmy — pisze O. G. — ani jednego katolickiego profesora Uniwersytetu i ani jednego członka król. Akademii Umiejętności. Dziś mamy ponad 12 profesorów i członków Akademii.”

„Teraz należało się do ludu zbliżyć”, łatwiej to jednak powiedzieć niż zrobić! W wyższych sferach ogólny kierunek był przyjazny dla katolicyzmu. W niższych warstwach, mianowicie w świecie robotniczym, nienawiść do Rzymu osiągnęła, zdaje się, swój punkt najwyższy. Mimo tych trudności wzięto się do pracy.

Młodzież — oczywiście za władzą rodziców — przygotowuje się do katolicyzmu w katechumenatach (o czym już pisaliśmy). Starszych zaś zyskuje się przez zebrania po kościołach, salach i wprost pod gołym niebem, na placach targowych.

Po raz pierwszy urządzono przed dwoma laty na wzór angielski także wykłady religijne na ulicy w Amsterdamie, przemawiali akademicy i mężczyźni z ludu..

Dziś istnieje do tego celu już osobna instytucja, która kształci zdolne jednostki. Zwłaszcza w soboty rozwija się ta akcja pomyślnie. Robotnicy mają czas, spieszą na wykłady chętnie, zwłaszcza o ile są urozmaicone przez śpiew i muzykę. Skutki są doskonałe, jak zapewnia sprawozdawca

Wreszcie zabrano się do klas średnich. Jak? „W neutralnych dziennikach — pisze O. G. — ukazuje się wzmianka, że w tym dniu przez 6 tygodni będzie katolicki teolog mówił o katolickim poglądzie na świat w pewnym kościele. Przy bramie kościoła stoja mężczyźni katolicy, zapraszają niekatolików, a katolików grzecznie odsuwają.

Zdarzyło się, że w kościele zgromadziło się ponad 1000 niewierzących lub protestantów”. Ponadto rozrzucza się masowo ulotne broszurki.

Na marginesie.

Dziecinna megalomanja.

Polska jest własnością P. O. W.

Zdanie powyższe — to bynajmniej nie żart, zaczerpnięty z humorystycznego piśma, lecz „najważniejsze” oświadczenie organizacji peowiackiej. W odezwie, wydanej z powodu zjazdu delegatów P. O. W., wydrukowane jest jak najwyraźniej:

„Obywatele! Szczerze i głośno powiedzieć możemy, że wszędzie, gdzie sprawa szła o Polskę, my szliśmy w pierwszym (!) szeregu, że mamy prawo w Państwie Polskiem zawołać: nasze jest, bo myśmy o nie walczyli.”

Wynika z tego, że prócz peowiaków nikt więcej o Polskę nie walczył. Oni jedni — Peowiacy — rozgromili Niemców i... zdobyli Polskę! Byłoby to nad wyraz śmieszne, gdyby nie to, że te wesole chłopaczki peowiackie rzeczywiście sniskują przeciw państwu polskiemu, z którego chcieliby uczynić swój prywatny folwark.

A dalej — jak pisze Szopka — wszystko co się opowiada o dawnych walkach jest tylko potwornym kłami-stwem chjeny.

Rok 63 wogóle nie istniał, wymyślił go dla celów agitacyjnych gen. Haller.

Poezje.

Pierwszy wiersz St. Wyspiańskiego.

Na łamach jubileuszowego numeru „Czasu” zamieścił prof. uniw. St. Estreicher pierwszy wiersz St. Wyspiańskiego, napisanego przez autora „Wesela” w piętnastym roku życia. Red.

Ze starego zeszytu — pisze St. Estreicher — cudem jakimś przechowanego, wysunęła się zmięta karteczka zapisana ołówkiem, bladą i niewyraźną, ale dobrze mi znaną piśmem.

Pismo Stanisława Wyspiańskiego! Pismo studenckie, na pół dziecinne, ale już tak bardzo podobne do późniejszego charakteru jego ręki!

Przebiegam oczami treść karteczki i żywo stają mi w pamięci łączące się z jej napisaniem okoliczności.

Był to przekład pierwszych strof „Lenory” Bürgerskiej, czytanej przez nas właśnie — jeśli dobrze pamiętam — z prof. Molinem w szkole.

Wyspiański zachwycał się tym utworem, podobnie jak się nim zachwycało całe pokolenie chowane na romantyzmie. np. Mickiewicz w r. 1822, nie wiedząc jeszcze, że za lat dziesięć napisze swoją „Ucieczkę” od „Lenory” o tyle wyższą.

Było też rzeczą naturalną, że podniecony przez moją próbę odpowiedział na nią Wyspiański przetworzeniem „Lenory”, jako jednej z najpiękniejszych ballad obcych jemu wówczas dostępnych.

Oto jak wypadła ta jego próba:
Z chmur się otrząsały przyświeca Aurora,
Gdy ze snu ciężkiego budzi się Lenora:
„Czyś ty niewierny, czy zmarły Wilhelmie,
Zwlekasz za długo — nie tesknisz bezemnie?
W orszaku króla pod Pragę się bije,
A mnie nieszczęsnej nie dał znać, czy żyje.”

I kładąc koniec długiej, ciężkiej zwady
Znużone cesarstwo zawarło układy.
Zwycięskie wojska powracały zbrojne,
Wśród bicia kotłów w liście dębu strojne.
Na ścieżki i drogi zewsząd się zbiegali,
I starzy i młodzi na pochód czekali.
Witajcie — zawoła to dziecko, to żona,
Lecz dla Lenory radość już stracona.

I cały pochód wzdłuż — wszsz przbiegała
O Wilhelma każdego pytała.
Gdy pochód miał zachwiała się, cała zbladła
Wiosy rwała, z płaczem i jękiem na ziemię upadła.

Podbiegła matka i otacza ramiony:
„Co ci jest, drogie me dziecko?”
— „On pewnie zginął? a może raniony?
Zdała wśród obcych opuszcza go życie!
Precz z wszystkim, co szczęście na ziemi przynosi,
U Boga liłości już nikt nie wyprosi!”

„O módl się córko, módl do Ojca w niebie;
On się zlituje nad nami biednymi,
On tylko wszystko dobre dla nas czyni, —
Może twój rycerz już zapomniał ciebie.
On pewnie inną przed ołtarz prowadził!”
„O nie! milcz matko — Wilhelm mnie nie zdradzi,
Żywy umarły on pewnie przybedzie,
O! ja go kocham i z nim pójdę wszędzie —
Ja z nim do grobu i choćby do piekła!”
„O córko, córko cożeś ty wyrzekła?”

Na czasie.

Obrazek nędzy głodowej.

Jak donosi „Tegeler Anzeiger”, w pobliżu przedmieścia berlińskiego Tegel ujęto na kradzieży kartofli z

poła pewnego starszego nauczyciela gimnazjalnego i pewnego lekarza.

Wykazało się, że obaj wybrali się na tę wyprawę z nędzy, od szeregu już bowiem dni nie mogli zdobyć chleba dla swych rodzin.

Eksperymenty głodowe.

Pod uwagę inteligentom pracującym... i wszelkim innym głodującym.

Kilku studentów wydziału lekarskiego uniwersytetu chicagoskiego poddało się, w celach naukowych, próbom głodowym i wszyscy stwierdzili że zupełny post kilkuniedniowy wzmógł ich energję, dodał sił i uregulował trawienie.

Jedna ze studentek, Małgorzata Kunde, wytrzymała bez jedzenia piętnaście dni. W ciągu całego tego czasu panna Kunde nic nie jadła i piła tylko wodę destylowaną. Pomimo to czuła się dobrze, słuchała wszystkich wykładów i chodziła piechotą do uniwersytetu i z powrotem do domu. Podczas głodzenia się straciła 16 funtów na wadze, ale już w ciągu dziesięciu dni po zaprzestaniu głodu odzyskała wagę normalną.

Z dnia.

Bazar-Bóżnica grudziądzki ludak.

— Znowu synów Izraela coś przygnało na grudziądzki bruk.

— A jakże; w pan, że jeśli tak dalej będziemy lekceważąc kwestjã żydowską...

— O źle będzie...

— Albo mój panie, te ich plugawe twarze, te peisy, panie mnie aż obrzydzenie bierze...

— Właśnie rezerwar rodzinnej kultury wnoszą elementy obce, wrogie...

— O, co widzę nowe lakiery?!

— A jakże, i jak tanio kupilem, no, zgadnij pan ile...

— Pięć milionów?

— Jakbyś pan zgadł.

— Daj pan adres leć kupię sobie.

— Ja kupilem „laki” w „Bazarze”.

— Co wszak to żydowski sklep.

— Ha, może i prawda.

W „Bazarze” tłumek. Kupują, mierzą, wychodzą, wchodzą.

A zawsze z miną lekceważącą i pogardliwą.

— Niech zna parch łaskę pańską, że u niego raczej kupować.

Za kontuarem gładzi obłudnie uśmiechnięty żyd swój gruby brzuch.

— A wieczorem —

— Gdy noc cicha spłynie na miasto w ciemne uliczki śródmięscia bije luna światła, prześwietlająca zezowaty witraż żydowskiej gwiazdy w oknie miejscowej bóżnicy.

Ludek Abrahama, tak mile łechtany w pięty przez Grudziądzań, dziękuje Jehowie za obfity plon dnia.

— rzyt.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Wtorek Feliksa de Val. Wschód słońca 7.31 zachód 4.0. Wschód księżyca 3.14 zachód 3.46.

♣

Rząd przeciwko kalkulacji w dolarach.

W ministerstwie spraw wewnętrznych rozpoczęła się — jak donoszą niektóre dzienniki warszawskie — konferencja przedstawicieli ministerstw skarbu, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych na temat legalności kalkulowania cen towarów w dolarach, co szeroko jest uprawiane przez przemysłowców, kupców i producentów.

Taryfa kolejowa na podstawie złotego

Informują nas z Warszawy, że obecnie znajduje się w opracowaniu zainteresowanych resortowych ministerjów projekt wprowadzenia na kolejach państwowych taryfy złotej.

Taryfapocztowo-telegraficzna idzie w górę o 100 do 200 procent.

Za list w kraju płacić będziemy od 1 grudnia 25 000 mk. Wobec wzrostu drożyzny w ciągu ostatnich tygodni dotychczasowe podwyżki taryfy pocztowo-telegraficznej okazały się niewystarczające.

Przestrzegając zasady samowystarczalności budżetowej przedsiębiorstw państwowych, ministerjum poczt i tel., jak się dowiadujemy, zamierza od 1-go grudnia br. podwyższyć taryfę pocztowo-telegraficzną w skali następującej: za listy i karty o 150 procent, za telegramy o 100 procent, za telefony międzymiastowe o 200 proc.

Mimo tych podwyżek zapewne nie zdoła ministerjum poczt i telegrafów zapłacić jednak tych wyłomów w budżecie, które ponosiła gospodarka poprzednia nie licząc się ze wzrastającą ciągle drożyzną i stratami, jakie ponosił skarż wskutek zbyt niskich opłat.

Ze statystyki kolejnictwa polskiego.

W obrębie Polski istnieje 173 klm. martwych linii kolejowych.

W drugim kwartale rb. przeciętna długość eksploatowanych linii kolejowych wynosiła 16,764 klm. po straceniu zaś odcinków zamkniętych dla ruchu (?) 16,500

Złoty polski będzie oparty o pokrycie w złocie.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 20 listopada.

„Gazeta Warszawska“ pisze:

W związku z pracami nad Bankiem Emisyjnym rozszerzane są wiadomości, jakoby złoty polski emitowany przez Bank miał być banknotem w całym tego słowa znaczeniu złotym, to znaczy wymiennym na każde żądanie na kruszec.

Z tego powodu w prasie podnosi się krytyka, że w dzisiejszej sytuacji wprowadzenie takiego złotego byłoby zbyt ryzykowne.

Wiadomości te są **zupełnie nieścisłe**, gdyż według projektu ministra Skarbu **złoty będzie**

oparty o pokrycie w złocie, będzie zabezpieczony weksłami **krótkoterminowymi**, dającymi pełne gwarancje, a kurs jego będzie utrzymywany na stałym poziomie **przez odpowiedni zapas walut i dewiz**.

Natomiast niema mowy o tem, by banknoty złote były natychmiast na żądanie wymienne na kruszec, czego niema w ogromnej większości krajów europejskich, nawet w krajach o mocnej walucie, i czego też na razie **nikt nie zamierza przeprowadzać w Polsce**.

Źródłem powyższych wiadomości jest albo **zła wola**, albo zupełna nieznajomość sprawy.

Przebieg pociągów ruchu osobowego wynosił 353,696,349 osio-klm., wagonów taboru towarowego 1a-klm.

Przebieg wagonów taboru osobowego wynosił 353,969,349 osio-klm., wagonów taboru towarowego 1a-dowodnych 501,373,548 osio-klm., próżnych 274,202,638 osio-klm.

Przebieg ciężaru brutto pociągów ruchu osobowego wynosił 2,673,708,000 tonno-klm. (bez dyrekcji katowickiej), pociągów ruchu tow. 5,962,532,000 tonno-klm. (bez dyrekcji katowickiej).

Załadowano na stacjach kolei polskich 1,075,243 wagonów. Przyjęto od kolei zagranicznych 249,219 wagonów ładownych.

Dane powyższe obejmują 9 dyrekcji kolejowych, a mianowicie: warszawską, radomską, wileńską, poznańską, gdańską, krakowską, lwowską, stanisławowską i katowicką.

Kupiec polski — żołnierzowi polskiemu.

Prasa warszawska dowiaduje się, że powstaje w Warszawie specjalny komitet, mający na celu wzmieszczenie kopca ku czci polskiego nieżnanego żołnierza.

Skarb narodowy rośnie dzięki ofiarności społeczeństwa.

Ofiary na Skarb Narodowy wlewają w szybkim tempie. W komitecie zbiórki na Skarb Narodowy w Warszawie ruch ogromnie się ożywił w ostatnich tygodniach! Dzienny wpływ ofiar pieniężnych wynosi około 100 milionów marek.

Komitet zbiórki wobec tak obfitego napływu wystąpił do P. K. K. P. o pożyczkę w sumie 1 miliard, którą otrzymał. Posłuży ona na wzmocnienie zakupów złota i srebra.

Uposażenie urzędników i wojskowych.

W grudniu urzędnicy otrzymają pensje na podstawie nowej ustawy.

W tych dniach ogłoszono w nr. 116 „Dz. Ustaw“ ustawę o uposażeniu funkcjonariuszy państwowych i wojska.

W najbliższym zaś numerze „Dz. Ustaw“ mają się ukazać przepisy wykonawcze do ustawy powyższej, wobec czego w grudniu br. urzędnikom będzie wypłacono pensja według postanowień nowej ustawy.

W przepisach wykonawczych ma być uzależniona wysokość mnożnej od wykazów komisji statystycznej.

Dzwony w powrocie z Rosji.

Bardzo często obiegają pogłoski, jakoby dzwony zabytkowe, reewakuowane z Rosji miały być zatrzymane na rzecz zbiorów państwowych.

Jak się dowiadujemy, wiadomość ta jest z gruntu fałszywa. Dzwony zabytkowe tj. powstałe po roku 1850 wydać się natychmiast parafiom, po udowodnieniu praw własności i po złożeniu odpowiedniej opłaty na rzecz skarbu.

Opłata ta wynosi 15 proc. wartości kruszcu. Dzwony zaś zabytkowe ulegają wprzód rejestracji, która ma na celu wyzyskać dla nauki, sztuki i przemysłu odle-

wniczego i tę wyjątkową wprost okazję, jaką jest zgromadzenie w jednym miejscu dzwonów ze wszystkich niemal stron Polski.

Prace te prowadzi się pod kierunkiem dyrektora zbiorów państwowych p. Mieczysława Tretera, upoważnionego przez Min. Robót Publ. i Min. Oświaty na wniosek delegacji polskiej w Moskwie. Dzwony zabytkowe po zbadaniu i opisaniu mogą być na podstawie pisemnego zezwolenia dyrektorów zbiorów państwowych wydane właścicielom o zatrzymywaniu ich na rzecz państwa niema wcale mowy.

Generalna mapa państwa polskiego.

Znakomity geograf polski prof. Eugeniusz Romer złożył w Min. Wyznań Religijnych i O. P. projekt wydawnictwa mapy generalnej państwa polskiego. Mapa ta podzielona byłaby na 40 sekcji i opracowana w skali 1:400,000. Podstawą opracowania tej mapy będzie w zasadzie cały materiał kartografii wojskowej państw zaborczych. Mapa ta obejmie obszary Rzplitej wraz z terenami przylegającymi do granic.

W Moskwie szaleje terror.

W ostatnich dwóch dniach miały miejsce w Moskwie liczne rewizje i aresztowania wśród kół byłej burżuazji rosyjskiej profesorów i duchowieństwa prawosławnego. W ciągu jednego dnia wczorajszego aresztowano przeszło 200 osób i osadzono w G. P. U. (czerezwyczajka).

W ostatnich czasach powiększono liczbę współpracowników w Moskwie których jest obecnie 40.000. Są oni najlepiej płatni ze wszystkich urzędników sowieckich ponieważ G. P. U. otrzymuje wszelkie żądane sumy pieniężne i sprawozdań z nich nie składa.

Agitacja komunistyczna w Niemczech w ostatnich

—** S. † P. RADCA WŁADYSŁAW JUREK. Dziś przed południem po ciężkich cierpieniach zmarł wielce zasłużony i ceniony obywatel m. Grudziądza, radca miejski, prezes Bractwa Strzeleckiego, przemysłowiec i dy. rektor fabryki cygar Adama, Władysław Jurek. —

W zmarłym traci społeczeństwo jednostkę wielce pożyteczną, o niepospolitym zmyśle organizacyjnym, która oprócz dodatnich cech charakteru, łączyła umiejętność współzycia z pracą na niwie społecznej. —

Te cechy charakteru sprawiały, że zmarły cieszył się ogólnym szacunkiem nawet wśród tych, którzy nie zawsze podzielali Jego polityczny punkt widzenia. —

Te osobiste zalety zjednały mu wielu przyjaciół, a Jego wyteżona praca w dziedzinie gospodarki miejskiej była owocną i celową, to też dziś zmarłemu towarzyszy ogólny żal, że ubył tego pracownika, zacny człowiek i nieposzlakowany obywatel.

Cześć Jego pamięci!

—** Teatr Miejski. Dziś przedstawienie niskowe sztuki K. Zalewskiego „Przed Ślubem“. Zniżki ważne.

W środę przedstawienie popularne. (Ceny miejsc do połowy niższe.) świetnej komedii francuskiej „Musisz być moją“ w wykonaniu pierwszorzędnych sił artystycznych naszej sceny.

Dziś jednak komedia pana Zalewskiego robi wrażenie starego wydeptanego kalosza, do którego za dużo przeżyć naszych przylgnęło, aby go wyrzucić na śmietnik.

Pomimo to w okresie, kiedy Teatru grudziądzki zyskiwać ma przemocą zaufanie szerokich warstw — „Przed Ślubem“ nie powinno było być wystawione.

Treść?

Pani Turońska, zdegradowana z paryskiej kokoty na sui generis dziewczątko z pod „polskiej strzechy“, jest bardzo poświęcającą się stworzeniem.

Przychodzi do niej w pewnym momencie p. Lenk, trywialny, głupi szlachciura i powiada:

— Czemu nie — powiada p. Turońska.

— Musisz być moją!

Później ni z tego, ni z owego czyni to samo pan Dąbrowski, a w końcu pobija dwóch pierwszych Kaszyn. — No do trzech razy sztuka — oddycha z ulgą widz — gdyby tak jeszcze jeden — doprawdy sztuka nabrałaby znamion narodowego mistycyzmu.

P. Turońska w roli Heleny była nieprostolinijna, a w akcie 4 dzięki swemu kapeluszu straciła zupełnie urok, że już nawet i tak zakłopotanemu nadmierną ilością rąk, p. Kaszynowi, który „robił“ malarza, nie podobała się.

W czwartek po raz pierwszy w naszym teatrze wesoły wodewil Nestroja „Galganduch“ (Trójka hultajska) wodewil w 5 aktach oraz prologiem. Sliczna fabuła tej sztuki wprowadza widza wnieustający humor, widząc trzech rzemieślników, którzy snują o bliskim szczęściu, wygrywając główną loterię. Przed okiem słuchacza przesuwają się życie tych ludzi którzy pieniądza szanować nie umieją. W wodewilu tym występuje cały personel artystyczny. Również najrozmaitsze wkładki taneczne znanego baletu w Grudziądzu przyczynią się do uświetnienia tej sztuki. Reżyserję prowadzi p. dyr. Lange. Orkiestra powiększona urzędników Izby skarbowej oraz komunalnych.

Sprzedż biletów już rozpoczęła w domu towarowym Br. Korzeniewskich codziennie od godz. 10—11 3—5 1/2.

—** O czystość w piekarniach. W Warszawie dokonano ostatnio przeglądu piekarni, chcąc zbadać, czy higiena jest zachowana przy wypieku pieczywa. W związku z tem powinno się podobnych przeglądów dokonać po wszystkich miastach a zwłaszcza w Grudziądzu.

—** Nadzwyczajny Zjazd del. Zarz. pow. kół Związku Obrony Kresów Zach. odbędzie się w Grudziądzu, w niedz. 25 bm.

Porządek obrad obejmuje:

Godzina 10 przedpoł. 1) zagajenie, 2) sprawozdanie ogólne z działalności Dyrekcyj Z. O. K. Z., 3) sprawozdanie kierownika okręgu, 4) referat: „Najbliższe zadania zarządów powiatowych Z. O. K. Z.“ — dyr. Korzeniowski.

Godzina 13 m. 30: referat: „Metody i program pracy Zarządów okręgowych i Kół Lokalnych“ — kier. okręgu Kudlicki, 7) komunikaty Dyrekcyj, 8) wolne wnioski, 9) zamknięcie zjazdu.

—** Z kroniki policyjnej. Za kradzież aresztowano onegdaj Wł. Kuchcińska, służącą z Sochów.

Okradziono w tych dniach rektora szkoły p. t. Tkaczyka, któremu złodzieje wynieśli z komory przy ul. Fortecznej 14, około 8 centnarów węgla wartości -10 milionów marek.

—** Rozporządzenie wykonawcze o podatku majątkowym. Dowiadujemy się, że dnia 14 bm. zostało rzedłożone do podpisu ministra skarbu rozporządzenie wykonawcze do ustawy o podatku majątkowym.

—** Odznaczenia belgijskie w Polsce. Dyrektor Komisji rewindykacyjnej przy Głównym Urzędzie likwidacyjnym dr. Kazimierz Zembrzusi otrzymał wysokie odznaczenie belgijskie, komandora orderu Korony belgijskiej.

—** Odznaczenia w policji państwowej. W środę 14 bm. o godz. 9-ej rano odbyło się w szkole policyjnej przy ulicy Długiej dekorowanie niższych funkcjonariuszów policji komendy okręgowej m. Warszawy. Rozdano szereg krzyży i medali rumuńskich.

Do odznaczonych policjantów przemawiał komendant okręgu p. Ludwikowski, a w imieniu komisarza rządu na m. stoł. Warszawę naczelnik wydziału bezpieczeństwa publicznego p. Grekowicz. Ogółem odznaczonych zostało krzyżem I klasy 17, II klasy 14, zaś medalami I klasy 19, II klasy 27.

—** Określanie cen w handlu w walutach obcych. W biurze nadzyczajnego komisarza do zwalczania drożyzny w Min. Spraw. Wewn. odbędzie się w piątek 16 bm. konferencja w sprawie wystawiania rachunków i określania cen w walucie obcej przez sfery handlowe i przemysłowe. Sprawa ta jest jedną z pierwszych aktualnych potrzeb zwłaszcza z dewaluacją marki polskiej.

—** Troska o inwalidów. Minister spraw wojsk. gen. Szeptycki polecił by przy wystawianiu orzeczenia w aktach inwalidów, których procent ogólnej intraty zdolności zarobkowej dorównuje lub przewyższa 70 proc., orzekały również o tem czy potrzebne jest danemu inwalidzie zapewnienie osób drugich i na jak długo.

—** Podrożenie telefonów o 100 procent. Ministerjum Poczty zawiadomiło wszystkie urzędy, że abonamentowe opłaty telefoniczne, mające wejść w życie od 1 grudnia br., podwyższa się od tegoż 1-go grudnia o sto procent.

Abonamenci winni zatem dopłacić za grudzień różnicę między już ogłoszoną opłatą a temi podwyższonymi stawkami.

—** Przedruk znaczków pocztowych. Ministerstwu Poczty i Telegrafów zarządziło ostatnio przedruk z następujących znaczków pocztowej opłaty: 20 mk. na znaczki o wartości 25 tys. mk., 10 mk. na 50 tys. mk. i 5 mk. na 100 tys. mk., tudzież znaczków dopłaty: 20 mk. na 20 tys. mk. i 2 mk. na 50 tys. mk., które wprowadzono w obieg pocztowy.

Nadruk na powyższych znaczkach dokonany został far-

Z Teatru.

„Przed Ślubem.“

Komedja w 5 aktach K. Zalewskiego.

Ostatnia premiera w teatrze miejscowym, powiedzmy sobie odrazu, spaliła zupełnie na panewce.

„Przed Ślubem“, to sztuka z tego okresu czasu, kiedy za największy majstersztyk roboty scenicznej uważano, znalezienie kilka charakterystycznych postaci, które puszczano samopas na śliskie deski sceniczne.

Ze postacie owe wzięte z rozmaitych środowisk i nie wiedziały, jak do siebie mówić i jak się zachować — to autora zupełnie nie obchodziło. On sam chichotał milutko w kulisach z kłopotów swoich bohaterów, czekając z utęsknieniem chwili, w której publiczność go wywoła.

Takie sztuki grane przed 30 laty mogły mieć powodzenie, a rola Helenki, która w jednym miejscu się zapomniała i pozwala o sobie powiedzieć:

— Pani, jesteś Sfinksem, — mogła entuzjasmować serduszką ówczesnych dziewczątek, które zabrawszy 2 ruble w srebrze i uciekły do źródeł wiedzy zagranice.

Kłapkiewicz zrobił Lenk na swój sposób i podał go sosem rozlewnych manier. Cóż robić, reminiscencje jakiejś specjalnej roli mogą zazdrośnie ścigać aktora, wcielającego się w role inne.

Łoziński i Hartmanowa może najlepiej odpowiedzieli intencjom autora. Tylko ruzh, badający co chwila star bieżący swego czoła, za często wyzyskiwany — i kilka jeszcze niedociągnąć — czym sylwetka Dreckiego trochę sztuczna.

Pozatem p. Dąbrowski — coraz więcej sympatii zyskuje w moich oczach. Ostatnia rola może nie była zupełnie dobrą, ale w każdym razie nie przynosi wstydu jej wykonawcy.

Pani Łaniewska niezłą była w roli Antosi.

Jest w „Przed Ślubem“ moment, kiedy mocno zaambarasowany Kaszyn powiada:

— Wreszcie jesteśmy sami.

— Przepraszam — wyrwa się komuś z pierwszych rzędów — to samo przed chwilą powiedział sufler — jeśli masz zacząć ofensywę miłosną, to wygoń tego dra, bo może wam narobić bigosu.

Sufler bo już pracował, jak miech kowalski — ale słuszność każe przyznać, nie tego to wina, a . . . aktorów, którzy pamięćowo nie zbyt opanowali rolę. J. K.

Strajk robotników portowych w Gdańsku kłeską gospodarczą dla Polski.

Na linii kolejowej Tczew-Laskowice stoi 5.000 wagonów załadowanych drzewem. Brak tych wagonów odbija się dotkliwie na aprowizacji Pomorza. — Przez zatarasowanie eksportu drzewa P. K. K. P. poniosła olbrzymie straty wynoszące 600 tysięcy funtów szterlingów.

(Telegram „Głosu Pomorskiego“.)

Gdańsk, 19 listopada.

Skutki strajku portowych robotników w Gdańsku odczuwa coraz bardziej nasze życie gospodarcze. Pomiedzy Tczewem a Laskowicami zgromadziło się 4000 do 5000 wagonów załadowanych drzewem. Drugie tyle znajduje się w głębi kraju.

Dzięki temu odczuwać się daje dotkliwy brak wagonów na przewóz kartofli i buraków, co znowu naraża na poważne usterki aprowizację miast, szczególnie na Pomorzu i pozbawia krownie i różne zakłady przemysłowe niezbędnego surowca. Skutkiem zahamowania eksportu drzewa P.K.K.P. traci dotąd z opłat wywozowych 500 do 600 tysięcy funtów szterlingów.

Łą czarna. Wartość oznaczono na znaczkach opłaty 10 i 20 mk. odpowiednią cyfrą, umieszczoną na pośrodku, po bokach zaś z góry, skrót słowa (Mk.), wartość zaś na znaczkach 5 mk cyfrą umieszczoną wzdłuż znaczka również ze skrótem (Mk.) po bokach.

Na znaczkach dopłaty wartość oznaczona została cyframi, umieszczonymi ukośnie.

Równocześnie wycofano znaczki dopłaty wartości 200 marek.

—** Ruch kolejowy. Dyrekcja kolei państw. w Gdańsku donosi, iż od dnia 17 bm. rozpoczynają ponownie kursować pociągi pociągów 401 i 402 między Gdańskiem a Warszawą. Pociąg 402 wyjechał z Gdańska poraz pierwszy 17 bm., a pociąg 401 przybył do Gdańska poraz pierwszy w dniu 18 bm. Pociągi osobowe 411 i 412 między Gdańskiem a Warszawą przestaną kursować. Pociąg 412 wypuszczony został 18 bm. poraz ostatni, pociąg zaś 411 przybył ostatni raz do Gdańska 17 bm.

—** Polskiej honorowy konsulat w Amsterdamie. Dowiadujemy się, że w Amsterdamie ma być utworzony konsulat honorowy polski. W związku z objęciem tej placówki wymieniane jest nazwisko jednego z wybitnych przemysłowców holenderskich p. Duckmana, prezesa związku cukrowników holenderskich.

—** Podziękowanie. Pom. Zw. Inw. Woj. Koło Grudziądz, składa niniejszym serdeczne podziękowanie Firmie Tuszewskie Warsztaty Stojarne w Grudziądzu za hojny dar mk. 1026 500, którą to sumę dnia 30. 10. rb. na ręce sekretarza złożył raczyła.

—** Plenarne zebranie „Sokoła”. odbędzie się w środę, dnia 21 bm. o godz. 8 wiecz. w Hotelu Warszawskim, o godz. 6½ odbędzie się zebranie zarządu.

Z Pomorza.

—** ROBAKOWO. (Zebranie Pow. Zw. Osadników Rolnych). Odniedaj odbyło się pod przewodnictwem p. Kozłowskiego zebranie powiatowe Zw. O. R. Z referatem przybył gen. sekretarz p. Kunz z Grudziądza. Zebranie było bardzo liczne i interesujące. Szczególnie podniesiono, że Sekretarjat nasz w Grudziądzu (3-go Maja 10.) skomunikował się z kopalnią na Górnym Śląsku, która zamienia wagon węgla za wagon kartofli, pośrednictwem pod tym względem służy wymieniony Sekretarjat, ale tylko rolnikom. Po wyczerpaniu porządku obrad zagał p. prezes to nadzwyczaj piękne zebranie pochwaleniem Pana Boga. Na cele Związku zebrano dobr. składek 270 000 mk.

—** PRUSZCZ, pow. świecki. (Nieudana wyprawa ks. Okonia). Na niedzielę dnia 11 bm. — jak już swego czasu donieśliśmy — zapowiedziany był przyjazd do Pruszcza znanego radykała chłopskiego eksksiedza Okonia.

Oslawiony ten odszczepieniec Kościoła katolickiego zwał się widocznie przedtem, iż w tej okolicy lud myśli szczerze po polsku i katolicku i brak jest większej ilości radykałów, gdyż zrezygnował z przyjazdu i sprawił zawód kilku zaledwie jego zwolennikom. Jak się dowiadujemy poczyniono już w Pruszczu „przygotowania”, aby „godnie” przyjąć tego eks- „jegomością”.

Utrzymuje się przekonanie, że strajk robotników portowych w Gdańsku popierają ekspozytury rządu sowieckiego; chodzi im bowiem o to, ażeby zagraniczne firmy drzewne, zrażone stosunkami w Gdańsku, nawiązały stosunki handlowe z Rosją.

W ostatniej chwili dowiadujemy się, że strajkujący pracownicy w przemyśle drzewnym w Gdańsku nie powrócili jeszcze do pracy, ponieważ nie doszło jeszcze do porozumienia z pracodawcami.

Jak donosi „Gazeta Gdańska” zmobilizowano ostatnio samopomoc, t. zw. „Technische Nothilfe”.

—** TORUŃ. (Aresztowanie komunistów). Policja w Toruniu aresztowała dwóch kolejarzy, członków PPS., którzy zajmowali się szerzeniem propagandy komunistycznej. Ich aresztowanie stoi w związku z odezwami komunistycznymi, nawołującymi do strajków, jakie nieznaną ręką rozlepiła zaczyna w Toruniu i innych miastach Pomorza.

(Nędza, czy zwyrodnienie). Wypadki mordowania noworodków i podrzucania niemowląt powtarzają się w ostatnich miesiącach coraz to liczniej.

W ub. środę w ogrodzie przy ul. Wola Zamkowa znaleziono znowu nieżywego noworodka. Za matką wdrożono poszukiwania.

—** WĄBRZEŹNO. (Śmierć wskutek nieostrożności). Zatrudniony w składzie żelaza p. Balcerskiego, pomocnik handlowy Jaskulski, bawił się rewolwerem, który przyniósł do składu jakiś gość, żądając od niego naboju. Rewolwer skierowany do własnej piersi wystrzelił i położył Jaskulskiego trupem na miejscu.

(Propaganda antyreligijna). Policja w Wąbrzeźnie przyaresztowała pewnego osobnika, który rozszerzał po mieście druki, skierowane treścią przeciwko religii katolickiej.

(Tani towar diabła wart). Na ostatnim targu w Wąbrzeźnie sprzedać chciała pewna kobieta z okolicy kilka mendli jaj po dość niskiej cenie. Niestety chciało, że jedno jajko się rozbiło i okazało się, że nie tylko rozbite, ale wszystkie inne jaja były śmierzdzące.

Jajka i ich właścicielka powędrowały na policję.

—** STAROGARD. (Z likwidacji majątków niemieckich). Komitet Likwidacyjny w Poznaniu uchwalił zastosować likwidację majątku Szpegawsk, w pow. starogardzkiem. Majątek ten obejmuje 2609,32 ha i jest własnością Niemca p. Olafa barona v. Paeske. Powinien on być sprzedany w przeciągu trzech miesięcy.

„Piełgrzym” pelpliński przy tej okazji zapytuje się, czemu majątek ów ma być sprzedany znowu jednej osobie, a czemu się go nie parceluje, jeżeli ziemię rzekomo tak bardzo brak do parcelacji, że aż ziemię kościelną chce się zabierać? Majątek Szpegawsk obejmuje tyle ziemi, ile jej mniej więcej obejmuje aż 50 parafii.

—** TCZEW. (Z bezcelności złodziejskiej). Do składu konfekcji męskich p. Hirszfelda przy ul. Pocztowej przybył nieznaną młodzieniec i wyraził życzenie kupna paltota zimowego. Kupiec przedłożył mu kilka paltotów, z których nieznanomy wybrał jeden w cenie 10 milj. mk. Gdy właściciel składu rozmawiał z innymi odbiorcami, nieznanomy otworzył nagle drzwi i uciekł z paltotem niezapłaconym.

—** CHOJNICE. (Pożar w domu). Przed kilku dniami wybuchł ogień w hotelu p. Michury w Chojnicach. Ogień szybko ugaszono i dzięki jedynie przytomności umysłu ze strony właściciela, uniknięto strasznej eksplozji gazowej, gdyż ogień obejmował już rury gazowe.

Straty mimo to wynoszą około 34 miljarde marek.

Z całej Polski.

—** BYDGOSZCZ. (Wykrycie wielkiej afery tytoniowej). Od pewnego czasu istniało podejrzenie, że firma „Pomorz” używa fałszywej banderoli na opakowanie swoich papierosów. Policji śledczej udało się dowiedzieć, że jeden

z właścicieli udał się do Warszawy czy Łodzi po nowy transport fałszywej banderoli. Policja przyłapała go, gdy wraz z dwoma żydami transportował z dworca do fabryki większe paki tej banderoli.

Podobno właściciele chcieli agenta przekupić łapówką, sięgającą dziesiątków milionów. Policja aresztowała zarówno pp. Kossakowskiego i Skrzyneckiego, jak i obu ich wspólników żydów.

Śledztwo energiczne w toku. Według krążących pogłosek, skarb państwa ma być pokrzywdzony na kilkanaście miliardów.

—** GRODZISK. (Straszny wypadek). Państwo Blaschke z Poznania wyjechali razem z dziećmi do gospodarstwa Chojnickich w Grablewie pod Grodziskiem.

Po wieczery 10-letni syn Blaschkich zjechał ze ściany strzelbę myśliwską, na nieszczęście nabił i bawił się nią. Nagle padł strzała i ugodził panią Blaschke w głowę. Kula przeszła przez oko do mózgu i spowodowała śmierć natychmiastową.

—** GNIĘZNO. (Niebezpieczna swawola). Jak donosi „Lech” gnieźnieński, na ulicach tego miasta kilku chłopaków zaczęło rzucać ze swawoli palące zapaliki na włosy dziewcząt. U jednej z nich włosy się zatliły i tylko śpiesznej pomocy jednego z przechodniów zawdzięczyć należy że niebezpieczna lekkomyślność nie spowodowała nieszczęścia.

—** BĘDZIN. (Wykolejenie pociągu). W ub. środę uległa wykolejeniu na stacji Nowy Będzin część wagonów pociągu towarowego.

Skutkiem zatarasowania toru, ruch pociągów uległ wstrzymaniu przez kilka godzin. Wypadku z ludźmi nie było.

—** INOWROCŁAW. (Samobójstwo na cmentarzu). Na cmentarzu katolickim w Inowrocławiu powiesił się starszy mężczyzna, niejaki J. z Nowego Rynku. Przyczyna samobójstwa nieznaną. Wiszące zwłoki spozstrzegł najpierw przechodnie zwiędzający groby.

—** POZNAŃ. (Ujęcie przewrotowców). W ub. wtorek dokonała policja rewizji w lokalach związków zawodowych podlegających Centralnej Komisji w Warszawie, oraz w sekretarjacie PPS. Zabrano około 200 odezw, wzywających do strajku powszechnego.

Jednocześnie urządzono rewizję u członka Głównego Zarządu metalowców Konstantego Zacłaga i sekretarza związków zawodowych radn. miejsk. Kowalewskiego. Obrzesztowano.

Tak samo odbyto rewizję w mieszkaniu radnego St. Turtonia.

—** PIOTRKÓW. (Zamordowanie maszynisty). Maszynista Piotrowskiego, którego zmusiły władze do prowadzenia pociągu z Piotrkowa do Krakowa, zamordowano.

Podczas postoju w pobliżu Krakowa zmusili go nieznanymi dotychczas sprawcy do opuszczenia maszyny i pozbawili życia Szczegółów tego wstrząsającego mordu brak dotychczas.

—** WARSZAWA. (Niezwyczajna skrytka dla dolarów). Podczas rewizji w mieszkaniu żyda Farbera, podejrzanego o czarnogieldziarstwo, komisarz policji zwrócił uwagę na bardzo bujny biust żony Farbera — i zaryzykował rewizję tego biustu — która wydała plon b. obfity.

Za bluzką było bowiem ukrytych 1622 dolar., 155 funtów angielskich i kilkaset koron czeskich, wartości łącznej czterech miliardów.

Obce waluty skonfiskowano a właścicielkę bujnego biustu odstawiono do komisariatu.

—** BIAŁYSTOK. (Rozstrzelanie ośmiu bandytów kresowych). Dnia 3 bm. na dziedzińcu białostockiego więzienia karnego dokonano egzekucji na 8 bandytach, za popełnienie szeregu napałów i morderstw rabunkowych na terenie powiatu białostockiego i białskiego.

Na szczęście wszyscy rozstrzelani byli żydami.

—** RÓWNE. Ujęcie szajki bandytów kresowych). W ostatnich miesiącach przez granicę bolszewicką przekroczyła groźna banda zbrojna w karabiny maszynowe i przez długi czas bezkarnie dokonywała grabieży i mordów w pasie granicznym w okolicy miejscowości Hoszece na Wołyniu.

Na czele szajki stał herszt, pod przybranem nazwiskiem Morozowa. Wataha ta bardzo często napadała również na posterunki policyjne i przyczem w walce z bandytami poniosła śmierć paru posterunkowych.

Obecnie przy pomocy wojska udało się policji wychwytać tę szajkę w ilości 14 bandytów. W dniu 15 listopada stanęła ona przed sądem doraźnym w Równem.

OSRAM NITRA

Spozstrzegawczość i szybkość wzroku zwiększasz przez szczodre oświetlenie!

OSRAM musi być na żarówce.

Ś. p. WŁADYSŁAW JUREK

Wiceprezes Związku Towarzy-tw Kupieckich na Pomorzu
i wiceprezes Towarzystwa Kupców Samodzielnych w Grudziądzu

zmarł po krótkich cierpieniach dnia 20 listopada 1923. W zmarłym tracimy dzielnego obywatela - Polaka i nieustraszonego bojownika o przyszłość handlu i przemysłu polskiego. Zmarły z zaparciem siebie oddawał się z całym zapałem licznym obowiązkom społecznym, wnosząc wszędzie niespożytą energię i zapał do wytrwałej pracy. Schodzi do grobu jednostka, której stratę niepowetowaną odczuje cały Grudziądz, a przede wszystkim całe polskie kupiectwo pomorskie. — Cześć Jego pamięci!

Związek Towarzystw Kupieckich na Pomorzu i Towarz. Kupców Samodzielnych w Grudziądzu. 7164

Bank Powiatowy

Tel. 981. Grudziądz Tel. 981.

ul. Młyńska 21 (Starostwo)

przyjmuje depozyta pod korzystnymi warunkami i zaiatwia wszelkie transakcje bankowe.

Za zobowiązania Banku odpowiada całkowicie powiat Grudziądz wieś.

HOMOSAN
MAKA ODŻYWCZA DLA NIEMOWLĄT I DZIECI
ZASTĘPUJE ZUPEŁNIE WYROBY ZAGRANICZNE - PROSIMY ŻAĐAĆ W PUZKACH
BLAZZANYCH.
HOMOSAN Tow. Akc. W KOŁRZYNIIE WIELKOPOLSKA
BROSZURKĘ „RACJONALNE ODŻYWIANIE DZIECI” WYŚYŁAMY NA ŻYCZENIE ODWRÓTNE

Przyjmuję także członków Kasy Chorych od godz. 9-11 i 3-4 1/2.
Paweł Wolter i **Ł. Wolterowa**
dentysta, dentystka.

Kino »Apollo«
Dziś premjera wielkiej amerykańskiej sensacji
Noc pełna trwoni
w 7 olbrzymich aktach.

Baczność! Baczność!
Członkowie, którzy w ubiegłym tygodniu, to jest 7. bm. wpłacili na cukier, mogą takowy za opłatą reszty już otrzymać.
»ZGODA«, Spółdzielnia Spożywców
ulica Mickiewicza 9, biuro. 7162

Szmaty
czyste do czyszczenia maszyn kupuje w mniejszych i większych ilościach
Drukarnia Pomorska.

Kupuję stale dla dostaw wojskowych
Siano 7108
Słomę Ziemiaki
i placę gotówką przy załadowaniu.
W. Majewski
Telef. 136. Grudziądz Toruńska 27/29

Blachy cynkowe } 2 x 1 mtr.
„ ocynkowane }
„ białe ang. } 530 x 760 m/m.
Cynę angielską }
oferuje ze składu...
Wacław Millner, Bydgoszcz
ul. Gdańska nr. 37. Telefon 1428.
Zamiana starego cynku na nowe blachy cynkowe. Kupno starych metali w większych partjach.

Hotel pod Złotym Lwem
Kiszki z kapustą
wydaję nie w dniu 22, lecz 29-go b. m. 7163

Zamiesimy kompletną 27 metrów długą **transmisję** z 25 tarczami, od 34 centymtr. do 1 metra średnicy (z tych jest 7 tarczy z potrójną zamianą), i inne przynależności
na 2 motory elektryczne
5-6 P. S. 220 volt. za ewtl. odpowiednią dopłatą
Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.

Sprzedaje Skrzypce
stare i samowar. okazuje do sprzedania Mickiewicza 13, II piętr.
Bezadzenie łazienkowe prawie nowe korzystnie do sprzedania. Emaljowana wanna, fajansowy klozet, piec koprowy, rury żelazne i niklowe itd. Wiad. w Adm. „Głosu Pomorskiego“. 7115
Majątek Jabłowo, powiat Starogardzki. Telefon 24 Starogard.

Sprzedam papugę z klatką Groblowa 11, parter lewo 8424
Piec żelazny i obraz sprzedaję Rybicki, Forteczna 17, prt 8927
2 łóżna 8418 na sprzedaż Nadgórze 38, II prawo
Szelak koloru czysto pomarańczowego poleca niżej ceną dz. enych 7159
P. Marschler Plac 23 Stycznia nr. 18.

Futro 8425 męskie dobrze utrzyman., tylko za gotówkę na sprzedaż Lpowa 5, w sklepie.
SKŁAD koloni. z mieszaniem 3 pokoj. i kuchnią wśród miasta na sprz. Zgłosz. do Gł. Pom. pod 8421.
Znaleziono w dniu 19. 11. 23 pieniądze w ul. Mickiewicza. Do odebrania w administracji Głosu Pom. pod 8426

Mieszkania
Pokoju 1-tn. uniebl. z niekrepującym wejściem zestawianiem lub bez w dobrym punkcie miasta od zaraz ew. o 1 I. XII. poszukuje urzęd. prywatny na wyższym stanowisku, kawaler. Łaskawe zgłosz. do Gł. Pom. pod nr. 8422.

Dobrze umebi. pokój wydzierz. solidu, mężczyźnie z lepszych sier lub bezdzietn. małżeństwu od 1 grudnia 23. Koszarowa 10, I na 1.

Zguby
Zgubiono dnia 19 XI. między 9 a 10 wieczorem na ul. Lipowej lub Sienkiewicza, Toruńskiej, Chelmińskiej jeden BUT oficerski z ostogą Łask. znalazzczę upr. się o zwrot za wynagr. do Głosu Pomorski. pod nr. 8429.

Różne
KURSA pisanja na maszynie Zgłosz. codzien. 12-2 Gansert, 7149 ul. Moniuszki 6a, III.
Strojenie fortepianów oraz reperacje wykonuje się fachowo (także i na prowinji) Toruńska 35, II na lewo

Stemple-Druki druk. spiesznie
Wi. Kulerski Grudziądz, Pańska 10 Księgarnia Materiały piśmienne

Szkoła Filmowa Plac 23-go Stycznia 11, rozpoczyna zajęcia wieczorowe dnia 26 listopada o 10 godz. 5-8 codzień. Dyrekcja

8428
OBIADY prywatne obok poczty ul. Mickiewicza 17, par.
Karty od- i zameldowania dla Hotelu poleca
Drukarnia Pomorska, Grudziądz, Groblowa 27/28

Teatr świetlny
3 wielkie dni - 12 aktów
„AMERILLI“ Komedja amerykańska w 6 aktach z **Marją Pickfort** w roli głównej.
„Niewolnica krwawych sępów“ Dramat sensacyjny w 6 aktach
Uwaga! Przy premierach, w niedziele i święta karty honorowe nieważne 7150
Od czwartku, 22. bm „SAMSON I DALILA“

Variete
Skóry surowe wszelkiego rodzaju jakoto: skórkę zajęcze, tchórze, kunie (Marder), wydry, lisie i włosie końskie kupują stale po najwyższych cenach rynkowych 7155
Ed. Balcerowicz i Ska, Mickiewicza 25
Telef. 658. GRUDZIĄDZ Telef. 658.

Wielkopolska Centrala Żarówek
W. Tomaszewski i Ska. Poznań, Fr. Ratajczaka 38 - Telefon 1586 poleca hurtownie: 7095
wszelkie przybory do światła gazowego.

GŁOS POMORSKI
Gdzie można tanio kupić?
Łatwo wiele pieniędzy zarobić, zenić się dobrze i bogato, szczęśliwie wyjść zamąż?
Poszukuje ktoś posady, oszczęd. swoje chce korzystnie ulokować, mieszkanie wynająć, odnaleźć zgube, ower sprzedać lub odnaleźć stare sprzęty, ubrania i t. p. sprzedać, kupić dom, wile lub majątek, wogóle co sobie kto tylko życzy
uzyska najpewniej, używając do ogłoszenia najpoczytniejsze pismo na Pomorzu:
„GŁOS POMORSKI“